

Orzecznictwo Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego

SPRAWY O ROZGRANICZENIE NIERUCHOMOŚCI

Po ukazaniu się opracowania Zdzisława Berlińskiego i Ryszarda Hycnera o uchwałach, wyrokach i postanowieniach SN i NSA w sprawach o rozgraniczenie nieruchomości („Przegląd Geodezyjny” nr 6 i 7/2001) i moim uzupełnieniu w GEODECIE 4/2002 ponownie wracam do tematu. Odszukałem kilka starych orzeczeń i podaję nowe, które ukazały się od tamtego czasu. W sumie 40 pozycji w zaproponowanym poprzednio układzie tematycznym.

MIECZYŚLAW SOBOL

● PRZEDMIOT ROZGRANICZENIA

● Wyrok NSA

(SA 152/81 GP 1982 nr 1)

Ustalając datę wszczęcia postępowania administracyjnego z urzędu, bierze się pod uwagę pierwszą czynność dokonaną przez organ administracji państwowej na zewnątrz w stosunku do strony. Korespondencja wewnętrzna pomiędzy organami nie może być skutkiem wszczęcia postępowania.

● Postanowienie NSA z 4.03.1981 r. (SA 654/81 ONSA 1981/1/15)

Wobec faktu, że kodeks postępowania administracyjnego nie rozstrzyga sposobu ustalania daty wszczęcia postanowienia administracyjnego z urzędu, za datę taką można uznać dzień pierwszej czynności urzędowej dokonanej w sprawie, której postępowanie dotyczy, przez organ do tego uprawniony, działający w granicach przysługujących mu kompetencji, pod warunkiem że o czynności tej powiadomiono stronę.

● Wyrok NSA z 15.07.1992 r. (V SA 178/92 ONSA 1993/1/20)

Przepisy prawa polskiego – poza wyjątkowym przypadkiem przewidzianym w art. 31 § 2 kpa (postanowienie o wszczęciu postępowania z urzędu na żądanie organizacji społecznej) – nie przewidują wydania odrębnego orzeczenia w przedmiocie wszczęcia postępowania. W spra-

wach wszczynanych na wniosek postępowanie uważa się za wszczęte z chwilą złożenia wniosku (art. 61 § 3 kpa).

● Wyrok WSA z 8.07.2005 r. (IV SA/Wa 275/05 Lex nr 190616)

Upoważnienie geodety do dokonania czynności rozgraniczeniowych może być zawarte w postanowieniu o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego.

● KRYTERIA ROZGRANICZENIA NIERUCHOMOŚCI

● Uzasadnienie postanowienia SN z 7.01.1998 r. (III CKN 308/97 niepublikowane)

Waga kolejnych kryteriów z art. 153 kc i ich wzajemne wyłączanie się wyklucza stanowisko, żeby przy rozgraniczaniu według stanu prawnego mogły wbrew temu stanowić korekturę w przebiegu granic dalsze kryteria: posiadanie oraz „wszelkie okoliczności”.

● Uzasadnienie postanowienia SN z 26.05.1999 r. (III CKN 158/98 niepublikowane) oraz postanowienia SN z 14.12.1999 r. (II CKN 633/98 niepublikowane)

Stosując kryteria rozgraniczenia przewidziane w art. 153 kc, sąd nie może stanu prawnego korygować poprzez ustalenie granicy według ostatniego spokojnego stanu posiadania, a tego ostatniego poprzez uwzględnienie „wszelkich okoliczności”.

● Postanowienie SN z 26.05.2000 r. (II CKN 274/00 Lex nr 52558)

Art. 153 kc wprowadza trzy materialnoprawne kryteria rozgraniczenia nieruchomości, której granice stały się sporne:

- aktualny (z chwili orzekania) stan prawny nieruchomości,
- ostatni stan spokojnego posiadania,
- wszelkie okoliczności.

Każde z tych kryteriów ma pierwszeństwo przed następnym. Wyłączają się one wzajemnie w tym znaczeniu, że dopóki możliwe jest ustalenie granicy na podstawie stanu prawnego, niedopuszczalne byłoby rozgraniczenie na podstawie ostatniego spokojnego posiadania albo wszelkich okoliczności.

● Postanowienie SN z 17.10.2000 r. (I CKN 851/98 Lex nr 50869)

Kryteria rozgraniczenia wymienione w art. 153 kc, tj. stan prawny, ostatni stan spokojnego posiadania i „wszelkie okoliczności”, wzajemnie się wykluczają w tym sensie, że dopóki jest możliwe ustalenie granic na podstawie pierwszego kryterium, niedopuszczalne jest sięganie do dalszych.

● Postanowienie SN z 13.06.2002 r. (V CKN 1620/00 Lex nr 56046)

Wymienione w art. 153 kc kryteria rozgraniczenia wyłączają się wzajemnie, dopóki więc nie zostanie przesądzone, że nie jest możliwe ustalenie granic na podstawie pierwszego kryterium, niedopuszczalne jest posłużenie się dalszymi. Zgodnie z tym sąd obowiązany jest dokonać rozgraniczenia w pierwszej kolejności według stanu prawnego, jeżeli tylko materiał zebrany w sprawie pozwoli na ustalenie tego stanu, w szczególności na ustalenie, do jakiej granicy na gruncie sięga własność właścicieli gruntów sąsiadujących. Przepis ten wymaga należytego wyjaśnienia tytułów własności w aspekcie faktycznym i prawnym.

FOT. MAREK PUDŁO

● Postanowienie SN z 26.06.2002 r. (III CKN 590/00 Lex nr 74481)

1. Waga kolejnych kryteriów rozgraniczenia nieruchomości i ich wzajemne wyłączanie się wykluczają możliwość dokonania rozgraniczenia z powołaniem się tylko na względy celowości, gdyż te nie mogą uzasadnić rozgraniczenia z pominięciem kolejności dwu pierwszych kryteriów, a więc stanu prawnego przedmiotu rozgraniczenia i następnie ostatniego stanu spokojnego posiadania.

2. Przyjęcie dopuszczalności przymusowego przeniesienia własności może być usprawiedliwione w przypadku, gdy przewiduje to wyrażnie odpowiedni przepis, np. art. 231 kc. Przepis zaś art. 153 kc, który nie może być interpretowany rozszerzająco, takiej możliwości nie przewiduje.

● USTALENIE GRANIC NIERUCHOMOŚCI

● Głosa do wyroku SW z 23.07.1958 r. (III CR 728/58 poz. 12)

Ocena „spokojności” posiadania powinna opierać się na faktach i tylko na faktach, zgodnie z istotą posiadania i ochrony posesoryjnej.

● Orzeczenie SN z 1.09.1958 r. (ICR 745/58 OSPiKA 1959 nr 7-8)

Dla oceny, czy posiadanie jest spokojne, istotne jest jedynie stwierdzenie, czy w stanie tego posiadania występują jakiejkolwiek zmiany lub zakłócenia.

● STRONA W POSTĘPOWANIU ROZGRANICZENIOWYM

● Wyrok NSA z 10.03.1989 r. (IV SA 1254/88 niepublikowane)

Stroną jest ten podmiot, którego własny interes prawny lub obowiązek podlega konkretyzacji w postępowaniu administracyjnym.

● Wyrok NSA z 19.01.1995 r. (I SA 1326/93 Głosa 1996/1/5)

Pojęcie strony, jakim posługuje się art. 28 kpa, może być wyprowadzone tylko z przepisów prawa materialnego, czyli z normy prawnej, która stanowi podstawę ustalenia uprawnienia lub obowiązku.

● Orzeczenie SN z 7.09.2000 r. (I CKN 431/2000 niepublikowane)

Posiadacz samoistny nieruchomości może żądać rozgraniczenia dopóty, dopóki przemawia domniemanie, że jego posiadanie jest zgodne ze stanem prawnym.

● DECYZJA ADMINISTRACYJNA

● Wyrok NSA z 7.01.1992 r. (III SA 946/92 Wspólnota 1992/37/21)

1. Art. 157 § 2 kpa oraz inne przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie zabraniają stronie złożyć wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji przed upływem terminu do jej zaskarżenia. Jeżeli strona wyraźnie powoła się na przepis art. 156 § 1 kpa, który wyklucza stosowanie trybu odwoławczego, to organ wyższego stopnia wskazany w art. 157 kpa winien rozpatrzyć wniosek w trybie nadzoru, jako organ pierwszej instancji.

2. Nie można pozbawiać strony prawa wyboru trybu przewidzianego w przepisach kpa.

● Wyrok SN z 9.06.1999 r. (III CRN 15/99 OSNP 2000/10/378)

Sprawa o rozgraniczenie nieruchomości rozstrzygnięta ostateczną decyzją może być rozpoznana przez sąd powszechny, jeżeli z żądaniem jej przekazania zwróci się strona niezadowolona z ustalenia przebiegu granicy. W przypadku, gdy strona administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego kwestionuje decyzję z powołaniem się na okoliczności wymienione w art. 145 § 1 lub 156 § 1 kpa, do rozpatrzenia wniosku o wznowienie postępowania lub stwierdzenie nieważności decyzji właściwe są organy administracji publicznej.

● Wyrok NSA z 23.04.2001 r. (II SA 574/00 Lex nr 54190)

Rozgraniczenie w trybie ustawy z 17 maja 1989 r. *Prawo geodezyjne i kartograficzne* ma tylko pomocniczy cha-

rakter. Ustawodawca rozgraniczeniu w trybie administracyjnym (w trybie cywilnej ustawy z 17 maja 1989 r.) nadał w zasadzie mediacyjny charakter. Strona niezadowolona z administracyjnego ustalenia przebiegu granicy może żądać przekazania sprawy sądowi (art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy z 17 maja 1989 r.). Wszczęcie postępowania przed sądem uniemożliwia dalsze prowadzenie mediacyjnego postępowania administracyjnego o rozgraniczenie. W konsekwencji takie uregulowanie orzeczeniem sądu powszechnego spornej granicy wyłącza możliwość innego ustalenia tej granicy przez organ administracji (niezależnie od tego por. także art. 365 § 1 kpc). Niemożliwe jest zatem ustalenie w administracyjnym postępowaniu rozgraniczeniowym innego przebiegu granicy niż uczynił to sąd powszechny w postępowaniu cywilnym.

● Postanowienie SN z 30.11.2001 r. (I CKN 1204/00 Lex nr 269769)

W sprawach podlegających trybowi administracyjnemu przewidziane zostały sytuacje, w których otwiera się droga sądowa (art. 33 ust. 3 i art. 34 ust. 2 ustawy z 1989 r. *Pgik*). Przekazanie sprawy administracyjnej do rozpoznania sądowi następuje z urzędu, jeżeli nie było podstaw do wydania decyzji, a strony nie zawarły ugody, albo na wniosek, jeżeli strona jest niezadowolona z decyzji o rozgraniczeniu.

● Wyrok NSA z 12.02.2002 r. (II SA 2816/00 Lex nr 81987)

Przepis art. 34 ust. 2 ustawy *Pgik* jako lex specialis w stosunku do zasad ogólnych wynikających z art. 127 kpa wyłącza możliwość zaskarżenia decyzji odwołaniem w toku postępowania administracyjnego.

● Wyrok NSA z 19.02.2002 r. (II SA 2900/00 Lex nr 81986)

Gdy strona postępowania rozgraniczeniowego nie żąda przekazania sprawy sądowi powszechnemu, może domagać się wzruszenia takiej decyzji w trybie wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany lub stwierdzenia jej nieważności w razie zaistnienia przesłanek z art. 145, 154-156 i 163 kpa.

● Uchwała NSA (5 sędziów) z 19.05.2003 r.

(OPK 31/02 M.Prawn. 2003/13/580)

Z samej tylko treści decyzji administracyjnej nie można wywodzić niedopuszczalności odwoływania się od tej decyzji na ogólnych zasadach, gdyż taka niedopuszczalność musi wprost wynikać z regulacji ustawowej – to przepis ustawy, a nie decyzja organu wydana

w indywidualnej sprawie może wyłączyć dopuszczalność odwoływania się.

● **Uchwała NSA (5 sędziów)**
z 19.05.2003 r.

(OPK 31/02 ONSA 2003/4/122)

Od decyzji w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości, wydanej na podstawie art. 34 ust. 2 ustawy z 17 maja 1989 r. *Pgik* (DzU z 2000 r. Nr 100 poz. 1086 ze zm.) umarzającej postępowanie administracyjne i przekazującej sprawę z urzędu do rozpatrzenia sądowi, przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.

● **Uchwała NSA (5 sędziów)**
z 19.05.2003 r.

(OPK 32/02 ONSA 2003/4/123)

Od decyzji umarzającej postępowanie administracyjne i przekazującej sprawę o rozgraniczenie z urzędu sądowi wydanej na podstawie art. 34 ust. 2 z 17 maja 1989 r. *Pgik* (DzU z 2000 r. Nr 100 poz. 1086 ze zm.) przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do samorządowego kolegium odwoławczego.

● **Wyrok NSA z 22.05.2003 r.**
(II SA 2630/01 Lex nr 148839)

Unormowanie zawarte w art. 33 i 34 ustawy z 17 maja 1989 r. *Pgik* (DzU z 2000 r. Nr 100 poz. 1086 ze zm.) wyczerpująco określają sposoby zakończenia postępowania o rozgraniczenie nieruchomości. Wobec takiego unormowania nie jest dopuszczalne stosowanie innych sposobów zakończenia postępowania o rozgraniczenie nieruchomości, w tym również łączenie ich w ramach jednej sprawy w rozumieniu materialnym i procesowym.

● **Wyrok NSA z 22.05.2003 r.**
(II SA 2678/01 Lex nr 148847)

Od decyzji o rozgraniczeniu nieruchomości jako ostatecznych w postępowaniu administracyjnym nie służy odwołanie do organu II instancji. Nie oznacza to jednak, że w toku toczącego się już postępowania przed sądem powszechnym, w wyniku żądania strony określonego w art. 33 ust. 1 ustawy z 17 maja 1989 r. *Pgik* (DzU z 2000 r. Nr 100 poz. 1086 z późn. zm.), nie można korzystać z nadzwyczajnego postępowania administracyjnego.

● **Wyrok WSA z 26.10.2005 r.**
(IV SA/Wa 1479/05 Lex nr 191297)

Prawne czynności, których skutkiem jest wyłączenie dopuszczalności dalszej drogi administracyjnej, co do zasady wyłączają również możliwość wznowienia postępowania administracyjnego. Do takich czynności należy m.in. ugoda zawarta przed geodetą w sprawie ustalenia przebiegu linii granicznych zawie-

rana na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy z 17 maja 1989 r. *Pgik* (DzU z 2000 r. Nr 100 poz. 1086 ze zm.).

● **UGODA W POSTĘPOWANIU ROZGRANICZENIOWYM**

● **Wyrok NSA z 27.12.1995 r.**
(SA/Kr 242/95 niepublikowany)

Decyzja o umorzeniu postępowania podlega zaskarżeniu w toku instancji oraz do NSA, tak jak każda inna decyzja administracyjna wydana na mocy kpa. Umarzając postępowanie, organ administracji powinien zbadać warunki formalne ugody i przebieg poprzedzającego ją postępowania. Badanie to powinno obejmować m.in. takie okoliczności jak to, czy zawarty przed geodetą akt jest w ogóle ugodą w rozumieniu art. 917 kc, czy ugoda ta dotyczy ustalenia granicy, czy w jej zawarciu uczestniczyły uprawnione podmioty.

● **Wyrok Sąd Apel. w Katowicach**
z 19.11.2000 r.
(I ACA 828/00 OSA 2001/5/29)

Do zawarcia ugody niezbędne jest pełnomocnictwo rodzajowe lub szczególne. Pełnomocnictwo rodzajowe winno określać rodzaj czynności, do dokonania których pełnomocnik jest upoważniony. Winno zatem określać rodzaj czynności prawnych, które pełnomocnik może dokonać. Nie wystarcza podanie przedmiotu objętego opracowaniem. O ile rodzaj czynności nie jest w pełnomocnictwie określony w sposób wyraźny, to dla ustalenia rzeczywistej woli reprezentowanego mają zastosowanie reguły interpretacyjne dotyczące tłumaczenia oświadczeń woli, a wynikające z art. 56 i art. 65 kc.

● **Postanowienie SN z 14.12.2001 r.**
(V CKN 575/00 Lex nr 52723)

1. Ugoda zawarta w toku sądowego postępowania rozgraniczeniowego, dotycząca ustalenia granicy i wyznaczająca punkty graniczne między nieruchomościami, określa stan prawny przebiegu granic tych nieruchomości i jest skuteczna nie tylko w tym postępowaniu, ale zachowuje walor zgodnego z prawem ustalenia granicy lub punktu granicznego także dla określenia przebiegu granicy tych nieruchomości z innymi, jeśli ustalone ugodą punkty graniczne są tożsame z punktami spornymi dla granic innych nieruchomości.

2. Ugoda ustalająca przebieg linii granicznej zawarta bez udziału wszystkich współwłaścicieli dotknięta jest nieważnością bezwzględnie.

● **Wyrok WSA z 22.11.2005 r.**
(IV SA/Wa 1558/05 Lex 203725)

1. Wzruszenie ugody granicznej zawartej w postępowaniu administracyj-

nym może nastąpić wyłącznie według zasad określonych przez prawo cywilne, w postępowaniu przed sądem powszechnym. Do oświadczeń woli stron zawartych w ugodzie mają zastosowanie zasady ogólne wyrażone w art. 82-88 kc, z tą różnicą, iż w zakresie błędu zastosowania ma art. 918 kc.

2. Postępowanie, w którym dochodzi do zawarcia ugody w rozumieniu przepisów prawa cywilnego, jest „zwyczajnym” postępowaniem administracyjnym, toczącym się na zasadach kpa, zatem winno być przeprowadzone zgodnie z regułami z niego wynikającymi.

● **PROTOKÓŁ GRANICZNY**

● **Postanowienia SN z 12.12.2000 r.**
(V CKN 162/00 OSNC 2001/7-8/104)

Protokół graniczny opisujący uzgodniony przez właścicieli sąsiadujących gruntów przebieg linii granicznej nie kończy administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego.

● **Wyrok WSA z 27.06.2006 r.**
(ISA/Wa 138/06 Lex nr 232945)

Protokoły graniczne sporządzone w toku postępowania rozgraniczeniowego służą jedynie utrwaleniu czynności faktycznych oznaczenia przebiegu granic nieruchomości przez geodetę w terenie.

● **ZASIEDZENIE**

● **Postępowanie SN z 20.09.2000 r.**
(I CKN 296/00 Lex nr 51331)

Warunkiem możliwości rozważania kwestii zasiedzenia przygranicznych pasów ziemi w ramach kryterium stanu prawnego granic gruntów jest uprzednie ustalenie przebiegu linii granicznej według dokumentów zaświadcujących o zasięgu prawa własności sąsiadujących ze sobą właścicieli; jeżeli natomiast ustalenie takie nie jest możliwe, to przy zastosowaniu drugiego w kolejności kryterium przewidzianego w art. 153 ustalenie długotrwałości okresu posiadania w stopniu pozwalającym na stwierdzenie zasiedzenia nie jest wymagane.

● **KOSZTY POSTĘPOWANIA ROZGRANICZENIOWEGO**

● **Wyrok NSA z 6.12.2000 r.**
(II SA/Gd 2016/98 Palestra 2001/7-8/206)

Procedurze administracyjnej nie jest znana możliwość orzekania o kosztach postępowania między stronami, a z przepisów działu IX kpa wywieść należy, że koszty postępowania (wydatki) ponosi organ prowadzący postępowanie. Wyni-

ka to z obowiązków dowodowych organu (art. 7, art. 75 § 1, art. 77 § 1 kpa) oraz ze ściśle określonych przypadków, kiedy koszty postępowania obciążają stronę (art. 262 § 1 kpa).

● **Wyrok NSA z 14.12.2000 r.**
(II SA/Kr 816/00 ONSA 2002/1/35)

1. Koszty postępowania rozgraniczeniowego nie mają charakteru kosztów, które w rozumieniu art. 261 § 1 kpa powinny być uiszczane przez stronę z góry pod rygorem zwrotu wniosku na podstawie art. 261 § 2 kpa.

2. Dopuszczalność żądania przez organ administracji publicznej złożenia przez stronę zaliczki na poczet kosztów postępowania (art. 262 § 2 kpa) nie stwarza prawa do zwrotu wniosku o rozgraniczenie na zasadzie art. 261 § 2 kpa w razie niespełnienia tego żądania.

● **Uchwała SN z 24.01.2002 r.**
(III CZP 75/01 OSNC 2002/10/121)

Przewidziany w art. 154 § 2 kc obowiązek ponoszenia kosztów urzędów znajdujących się na granicy gruntów sąsiadujących nie obejmuje kosztów wybudowania nowego urządzenia.

● **Wyrok WSA z 9.06.2006 r.**
(IV SA/Wa 474/06 Lex nr 232981)

1. Przepisy *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* nie zawierają regulacji odnośnie kosztów postępowania rozgraniczeniowego. Zatem nie można z nich też wywieść twierdzenia, iż koszty rozgraniczenia prywatnych gruntów ponosi wnioskujący o rozgraniczenie, jak również żądania uiszczenia przez stronę (nawet wnioskodawcę postępowania)

przewidywanych kosztów z góry, „pod rygorem” zwrotu podania lub zaniechania czynności uzależnionej od opłaty.

2. Podniesienie przez stronę obciążających ją kosztów postępowania rozgraniczeniowego następuje w trybie przewidzianym w art. 264 kpa. Organ dopiero wraz z wydaniem decyzji rozstrzygającej sprawę ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osobę zobowiązaną do ich poniesienia i wówczas obciąża ją tymi kosztami. Takie postanowienie o ustaleniu wysokości kosztów postępowania określa je odpowiednio do okoliczności sprawy, a więc żądań stron, ich interesu, czy spowodowania dodatkowych kosztów z winy którejś ze stron postępowania. Postanowienie to może mieć dwojaką formę, tzn. może zawierać się w jednym z punktów rozstrzygnięcia decyzji, ewentualnie stanowić odrębny akt administracyjny.

● **INNE**

● **Wyrok NSA z 1.03.2001 r.**
(II SA 483/00 Lex nr 53399)

Postępowanie wszczęte przed sądem o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym (por. art. 10 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1989 r. o księgach wieczystych i hipotece) uniemożliwia dalsze prowadzenie mediacyjnego, administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego przed ustaleniem spornych spraw własnościowych i ewentualnie z tym

związanych kwestii co do przebiegu granicy między działkami.

● **DWA PYTANIA DO GUGiK**

Dzisiaj, kiedy prawo własności odzyskało swoje znaczenie, rozgraniczenia są i będą potrzebne społeczeństwu i wszystkie orzeczenia na ich temat są i będą pomocne przy ich wykonywaniu. Chciałbym poruszyć jeszcze dwie sprawy, w stosunku do których, mam nadzieję, stanowisko zajmie Główny Urząd Geodezji i Kartografii. Pierwsza to jasne określenie, kto ma ponosić koszty rozgraniczenia: wnioskodawca czy urząd po wpłaceniu zaliczki przez wnioskodawcę. I druga sprawa: czy jest sens utrzymywać przy podziałach nieruchomości dodatkowy sposób wyznaczania granic nieruchomości, nazywając to przyjęciem granic, zamiast wykonywać tę czynność jako istniejące w przepisach wznowienie granic (tym bardziej, że przepis o przyjęciu granic jest niezgodny z wcześniej uchwalonymi ustawami).

MIECZYŚLAW SOBOŁ

Literatura

- Z. Berliński, R. Hycner: Orzecznictwo SN oraz NSA w sprawach o rozgraniczanie nieruchomości, „Przegląd Geodezyjny” nr 6 i 7/2001
- M. Durzyńska: Rozgraniczenie nieruchomości, „Przegląd Geodezyjny” nr 3,4,8,10/2003
- M. Sobol: Rozgraniczenie nieruchomości, „Przegląd Geodezyjny” nr 8-9/1985
- M. Sobol: Rozgraniczenie nieruchomości, GEODETA nr 8/1998
- M. Sobol: Sprawy o rozgraniczenie nieruchomości, GEODETA nr 4/2002
- Uchwały, wyroki i postanowienia Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wydawnictwo Lex.

REKLAMA

ProMark 500™

- GPS + GLONASS + ASG-EUPOS
- Zintegrowany modem EDGE/GPRS do odbioru poprawek RTK
- Bezprzewodowa, lekka i wytrzymała konstrukcja
- Wielofunkcyjny kontroler z dodatkowym wbudowanym GPS
- Możliwość podłączenia kontrolera do tachimetru

od **36 000** PLN

oferta specjalna dla nowych klientów

ul. Leśna 24 a
32-080 Zabierzów
tel. 012 258 31 58
www.insgps.eu